

Psikiyatri hastalarında çocukluk çağı travmalarının sıklığı ve psikopatoloji ile ilişkisi

S Örsel, H Karadağ, AK Kahiloğulları, EA Aktaş

Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

Amaç: İstismar, günümüzde psikiyatrik bozukluklar için bir risk etkeni olarak kabul edilmektedir. Bu çalışmada, psikiyatri örnekleminde hastaların çocukluk çağında duygusal, fiziksel, cinsel istismara uğramış olma sıklıkları ve risk etkenlerinin araştırılarak tanı gruplarına göre karşılaştırılması amaçlanmıştır. **Yöntem:** Tanımlayıcı tipte epide-miyolojik bir araştırma olan bu çalışmaya, 15-67 yaşları arasında, DSM-IV tanı ölçütlerine (SCID) göre zeka gerili-ği ve genel tıbbi duruma bağlı psikiyatrik bozukluk tanısı dışında bir psikiyatrik bozukluk tanısı konan, katılmayı kabul eden 183 hasta alınmıştır. Hastalara Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği uygulanmış, sosyodemografik bilgiler ile istismara ilişkin özelliklerin yer aldığı anket aracılığıyla görüşme yapılmıştır. **Sonuçlar:** Katılımcıların %65.7'si (s=117) çocukluk çağında duygusal, fiziksel ve cinsel bir istismar yaşantılarından en az birine; %6.1'i (s=11) üç tür istismara da maruz kaldığını bildirmiştir. Duygusal ihmal %81.6 (s=146), fiziksel ihmal ise %72.1(s=129) sıklığında saptandı. Tanı dağılımı açısından duygusal istismar bildiren grupta duygudurum ve anksiyete bozuklukları sık saptanırken, diğer istismar türleri ve tanı grupları arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Cinsel istismar oldu-ğunu belirten grupta alkol-madde kullanımı/bağımlılığı, intihar girişim oranları istatistiksel olarak yüksektir. Ailesel risk etkenleri olarak, düşük anne-baba eğitimi, anne-baba arasında şiddetin olduğu ailelerde ve çocukluk döneminde anne-babalardan göç, boşanma, eğitim gibi nedenlerle uzun süre ayrı kaldığını bildiren grupta istismar oranları istatistiksel olarak yüksek saptanmıştır. **Tartışma:** Psikiyatri örnekleminde, özellikle duygudurum ve anksi-yete bozukluklarında bildirilen yüksek istismar oranları önleyici girişimlerin geliştirilmesine dikkati çekmektedir. Çocukların anne-babadan uzun süre ayrı kaldığı durumlarda ve anne-babaların birbirine şiddet uyguladığı ortam-larda istismara maruz kalma oranı yüksektir, bu nedenle çocukları korumaya dönük önlemler arasında aile bütün-lüğünün korunmasının sağlanması ve aile içi şiddetin engellenmesi yönünde girişimlerin artırılması gereklidir.

The frequency of childhood trauma and relationship with psychopathology in psychiatric patients

Objective: Abuse is considered as a risk factor for psychiatric disorders. In this study, we aimed to determine the frequency and risk factors of childhood emotional, physical, and sexual in psychiatric outpatient population and compare the diagnostic groups in terms of these factors. **Methods:** In this cross-sectional, and descriptive epidemiologic study 183 patients whom accept to participate was enrolled in the study. Inclusion criteria is being aged between 15 and 67, diagnosed by DSM-IV (SCID) psychiatric disorder other than mental retardation and psychiatric disorder due to general medical condition. Childhood Trauma Questionnaire and a survey including sociodemografic characteristics and features of abuse were applied by an interview. **Results:** Of the sample 65.7% (n=117) reported at least one and 6.1% (n=11) reported all three childhood emotional,

physical and sexual abuse. The frequency of emotional and physical neglect was %81.6 (n=146) and %72.1(n=129). Whilst the reported emotional abuse was significantly more prevalent only in anxiety disorders, the distribution of other abuse types were similar in diagnostic groups. The group reported sexual abuse had statistically significant higher alcohol-substance abuse/dependence and suicide rates. When we examine family risk factors, low parent education, in families that has interparental violence and in the group which reported being separated from parents because of migration, education and divorce, had significant higher rates of abuse. Discussion: The high prevalence of abuse in psychiatric patients, especially in mood and anxiety disorders is pointing at the need for development of preventative approaches. The rate of abuse is higher if there is violation between parents and/or the child is separated from parents for a long time. Because of this precausatory measures, togetherness of parent-child and decreasing family violence have to be obtained for protecting children.